

Februar-marts 1971

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Dateringsbegrundelse:
Datering på baggrund af tildelingsåret
for legatet og dato for rejseplaner
nævnt i brevet.

Generel kommentar:
Sonja Ferlov Mancoba modtog Tagea
Brandts Rejselegat i 1971.

Afsendersted:
Paris

Arkivplacering:
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba takker bestyrelsen for Tagea Brandts Rejselegat for deres tildeling. Hun føler ikke, at det er hendes fortjeneste, da hun blot har fulgt sin trang til at udtrykke sig gennem sit arbejde og leve som menneske. Hun beskriver sit syn på ansvar over for det samfund, man er del af, og hvordan hun anskuer den menneskelige eksistens. Endvidere at hun vil komme til Danmark for at møde dem 17. marts.

Til Bestyrelsen for Tagea Brandts Legat
Ved Modtagelsen af Deres Brev
blev jeg dybt rørt, og endnu maa jeg
tage det frem nu og da for at læse det
og forstaa at det er Virkelighed.

Det har vakt mange Tanker i mig
til Revision af et langt Liv.

Jeg sender blot her min første Tak
til Dem som har ydet mig denne
Tillid og menneskelige Forstaaelse,
sæd det jeg samtidig Tanker paa Legatets
Grundlæggeres store Generøsitet.

Selv føler jeg ingen Fortjeneste
Jeg har kun fulgt mit Livs Trang
til oppe med Arbejdet som Hjælp. Det
sige at se og forstaa klarere for at
leve at leve og beslutte i Handling
direkte i Livet, jeg har søgt med
Arbejdet som Symbol at maa naa
en Realisation af mine Haab, for
Mellemmenneskelige Forhold i et
Samfund som jeg er Del i.

og medansvarlig for. Et Ansvar som
entner mere eller mindre bevidst
føler Vægten af paa sine Skuldrer.
Hver og en af os søger vel en Vej til
at gaa oprejste og stolte som Mennesker
til Trods for det mangt og meget menneske-
ligt værdige som vi alle er fordomme
til at assistere til og bære ansvar for
i vort Samfund. Naar man udbrykker
sig er det vel forten Selv hjælp til at
leve, leve som Menneske saa sandt
man evner paa Trods af alt.
Derfor er der vel ingen Fortjeneste
i Udtrykket. Men inderlig Taknem-
lig er jeg mod Dem som her har vist
mig denne store Fortællelse og Øre.
Både min Mand og jeg er meget rorte
over deres Venlige Invitation til Danmark
Vi har nu talt meget derom og vi er
kommet til den Beslutning at jeg
alene tager Springet til Danmark for
at træffe dem d. 17 Kl. 4.
Min Mand vilde have været meget
glad for ogsaa at komme og for at

^{Sig dem}
Hilse paa Dem. og Takke Dem. Men baade
for di virke og for di indvirkning til en stor Dæmning
for som af Mangel Grunde, vi er jo faldne
til en stor Dæmning ^{og samtidig er min Mænd}
i denne Tid i intensst arbejde med sig selv
og sine Ting. Derfor tror vi at det er bedst
at jeg tager Springet til Danmark alene
den 15 d 16.

Hvor gerne vilde jeg have fundet
Ord for at udtrykke min
dybe Taknemmelighed for
dette ^{store tegn paa Solidaritet}
som jeg modtager gennem Deres
ord. Jeg glæder mig nu
lelet til at trykke Deres Haand
ved Mødet d 17 Marts i Kbh
De venligste Hilsener
med Tak udbrulda
fra Deres hengivne S.F.M.